

Arrest

nr. 35 288 van 3 december 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 september 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. CROONENBERGHS, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA in opvolging van advocaat L. LEYDER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U verklaarde te zijn vertrokken op uitdrukkelijke wens van uw vrouw. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan. U had tijdens de tweede oorlog in Tsjetsjenië de rebellen geholpen als lasser. U kon dit niet weigeren uit vaderlandsliefde. Gedurende zes maanden hielp u op deze manier de rebellen, tot dat de Russen het dorp innamen. Na de oorlog kreeg u om deze reden problemen met de pro-Russische autoriteiten. U werd gedwongen om voor hen gratis te werken, anders zouden ze uw verleden aangrijpen om u

te vervolgen. In 2003 leerde u uw huidige vrouw kennen, K. N. (...) (o.v. 6.209.496). Zij kon dankzij haar familieconnecties bij de FSB uw problemen doen ophouden. Sinds 2004 heeft u geen contact meer met de biologische moeder van uw kinderen. De kinderen bleven bij u. In 2007 besloot uw huidige vrouw om naar België te komen. Zij had een familielid in België die af en toe terugkeerde naar huis en dan veel geld en brillanten bij had. Zelf wilde u eigenlijk niet naar België komen, maar u had geen keuze aangezien u zonder uw vrouw geen bescherming meer zou hebben tegen uw vroegere problemen. Uw vrouw wilde dat u valse geboorteaktes voor uw kinderen zou laten maken, zodat zij als moeder werd beschouwd. Uw vrouw vroeg u ook om een asielrelaas vanbuiten te leren in verband met problemen van uw vrouw die ze in feite niet kende. Op die manier wilde uw vrouw de procedure snel te laten verlopen. Eenmaal in België kregen jullie ruzie. Uw vrouw ging naar een ander opvangcentrum, de kinderen bleven bij u. U vreesde uw kinderen te verliezen door de valse geboorteaktes. Daarop besloot u het Commissariaat-generaal in te lichten over de leugens van uw vrouw. Ondertussen is de ruzie bijgelegd en wonen u en uw vrouw met de kinderen terug samen.

U verklaarde nu niet te kunnen terugkeren naar huis. U vrouw zou u immers verlaten. U vreest dat uw oude problemen van voor 2004 opnieuw zullen opduiken. Immers, zonder uw vrouw kan u niet meer rekenen op bescherming. Tot op heden is uw vrouw in de veronderstelling dat u enkel de tweede versie van de geboorteaktes en haar reisroute heeft opgebiecht. Van de ondermijning van haar asielrelaas is uw vrouw niet op de hoogte.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U vroeg reeds asiel aan in Polen voor uw asielaanvraag in België. U wachtte de beslissing echter niet af, en reisde verder naar België waar uw asielaanvraag in overweging werd genomen. Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat u uw initiële asielrelaas volledig ondermijnt door het vermelden van totaal nieuwe problemen en het ontkennen van de eerst gemelde problemen (problemen in verband met de lijsten; brieven aan het CGVS, CGVS II, p. 5, 7). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat er geen concrete redenen waren om uit het land te vluchten, maar dat uw vrouw geïnspireerd werd door haar familieleden die in België verbleven en bij hun bezoeken aan hun thuisland geld en brillanten bij hadden (CGVS II, p. 7). De redenen om een verzonnen verhaal te vertellen die u aanhaalde (het was het idee van uw vrouw, om de asielaanvraag te versnellen; CGVS II, p. 2) zijn echter weinig overtuigend. Verder geeft u geen enkele uitleg waarom u, naast het verzonnen verhaal, niet uw echte problemen (bedreiging tot aan uw huwelijk; CGVS II, p. 6) zou hebben kunnen vertellen (CGVS II, p. 11 - 12). Daarbij dient te worden opgemerkt dat u betreffende uw tweede versie van de problemen – en de rol van uw vrouw als uw beschermer tegen de echte problemen - niet het minste begin van bewijs kan voorleggen. U noemde wel enkele namen van familieleden van uw vrouw, die werkzaam zouden zijn (geweest) bij verschillende overheidsinstanties (broer werkte als wijkagent maar is overleden, achterneef werkt bij de FSB, andere broer werkte vroeger bij RUBOP maar thans voor een ziekenhuis, nog een familielid is advocaat; CGVS II, p. 3 – 4, 13). Echter, uit uw eigen verklaringen blijkt dat de broers nu niet meer bij het politieapparaat werken. Van de achterneef kende u niet eens zijn concrete functie bij de FSB (CGVS II, p. 14). Verder weet u zelfs niet of de familie van uw vrouw in Tsjetsjenië, waarvoor u vrees beweerde te koesteren, überhaupt op de hoogte is van het feit dat u nieuwe geboorteaktes voor de kinderen heeft voorgelegd en daarmee tracht om uw vrouw in diskrediet te brengen (CGVS II, p. 15). U bracht ook geen enkel begin van bewijs aan van deze nieuwe elementen. Bijgevolg zijn uw (nieuwe) verklaringen over de familie van uw vrouw niet overtuigend. Hoe dan ook is het voor het Commissariaat-generaal op deze manier niet mogelijk om de ware reden van uw vertrek en de gegrondheid van uw vrees in geval van terugkeer correct in te schatten.

Verder dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat u uw kinderen onder een foute identiteit liet inschrijven tijdens de asielprocedure. Zo verklaarde u dat de kinderen niet K. (...) en A. (...) heten, zoals u in eerste instantie verklaarde (DVZ, vraag 16), maar wel I. (...) en I. (...) (brieven aan het CGVS van u; CGVS II, p. 4). Uit het dossier blijkt tevens dat er voor elk van deze kinderen twee geboorteaktes werden voorgelegd (documenten 8 - 11). Het spreekt vanzelf dat minstens één van deze geboorteakte per kind niet authentiek is. U verklaarde dat het initiatief hiervan bij uw vrouw lag (brieven aan het CGVS van u). De motivatie hiervoor, dat jullie op die manier als gezin asiel konden aanvragen (CGVS II, p. 4) is echter weinig overtuigend voor het plegen van dergelijke identiteitsfraude. De fraude op zich kan beschouwd worden als het bewust misleiden van de asielinstanties. Hoe dan ook, het feit dat u niet de waarheid vertelde over de identiteit van de kinderen, en het voor het Commissariaat-generaal bovendien niet mogelijk is te achterhalen welk identiteitsdocument het authentieke is, zet vraagtekens bij de algehele geloofwaardigheid van uw asiels dossier.

Opmerkelijk is ook uw verklaring dat het u niet kan schelen welke beslissing in uw asielaanvraag wordt genomen (CGVS II, p. 8). Uw verklaring, dat u schrik heeft om uw kinderen te verliezen, is echter niet overtuigend. Zo verklaarde u in uw brieven dat uw vrouw de kinderen niet meer wil, omdat ze gehandicapt zijn (brieven aan CGVS van u). Daarbij verklaarde u dat uw vrouw 'misschien' de kinderen zou meenemen of op internaat zou plaatsen (CGVS II, p. 8) wat nogal merkwaardig is tegenover uw eerdere verklaring dat uw vrouw de kinderen niet meer wil. U kunt ook niet uitleggen wat u van het Commissariaat-generaal verwacht nu u enerzijds het asielrelaas van uw vrouw ondermijnt en anderzijds dit niet kenbaar maakt aan uw vrouw zelf (CGVS II, p. 8). De taak van het Commissariaat-generaal bestaat er in te oordelen over de gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiare bescherming. Uw houding laat echter niet toe om hierover een oordeel te kunnen vellen.

Voor de volledigheid dient nog het volgende worden opgemerkt. Uit zowel uw verklaringen als de verklaringen van uw vrouw, K. N. (...) (o.v. 6.209.496), blijkt dat u een tijdje in onmin leefde met uw vrouw. Zelf haalde u aan dat uw vrouw u heeft bedreigd (brieven van u aan het CGVS). Echter, gezien het feit dat uw verklaringen onderling reeds zodanig inconsistent en onovertuigend zijn en daarmee uw verklaringen als ongeloofwaardig werden beoordeeld, kan worden gesteld dat de eventuele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze van uw vrouw niet als cruciaal worden beschouwd bij de beoordeling van uw asielaanvraag.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielaanvraag niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiare bescherming.

De door u voorgelegde documenten (geboorteakte, huwelijksakte, geboorteakte oudste zoon van vrouw, erkenning vaderschap oudste zoon door u, diploma, rijbewijs, geboorteakte dochter eerste versie, geboorteakte tweede zoon eerste versie, geboorteakte dochter tweede versie, geboorteakte tweede zoon tweede versie, attest van hoederecht van u over uw twee kinderen, convocatie ROVD 18/05/2008 op naam van uw vrouw, twee brieven aan het CGVS van u) kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. De geboorteaktes in twee versies en de twee brieven van u aan het Commissariaat-generaal werden hierboven reeds besproken. De andere documenten hebben geen betrekking op de door u aangehaalde problemen en kunnen de vastgestelde inconsistenties en onovertuigende verklaringen dan ook niet verklaren of weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel roept verzoeker de schending in van artikel 1 A 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/2 tot 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivatie van de administratieve akten en ten slotte van het algemeen principe van goede administratie en de duidelijke appreciatiefout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. Waar verzoeker de schending inroept van het algemeen principe van goede administratie stelt de Raad vast dat verzoeker niet aanvoert op welke manier 'het algemeen principe van goede administratie' zou zijn geschonden.

De Raad wijst erop dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Door de loutere verwijzing in algemene bewoordingen naar het 'algemeen principe van goede administratie' kan derhalve geen sprake zijn van een middel. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.3. Vooreerst verwijst verzoeker naar de proceduregids van het UNHCR en geeft de criteria weer die toegepast dienen te worden om de status van vluchteling vast te leggen.

De Raad wijst verzoeker erop dat vaste rechtspraak bij de Raad van State echter stelt dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen geen afdwingbare rechtsregels bevat zodat de verzoekende partijen er niet op kunnen steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten (RvS 15 februari 2005, nr. 140.700; RvS 24 mei 2005, nr. 144.825; RvS 9 juni 2005, nr. 145.732).

2.4. Verzoeker stelt dat het onbetwistbaar is dat hij zijn 'passage' in Polen heeft verzwegen en het juist is dat hij door een valse verklaring af te leggen tijdens zijn eerste verhoor zijn geloofwaardigheid sterk ondermijnd heeft. Maar hij heeft getracht de waarheid onmiddellijk te herstellen. Verzoeker betoogt het volgende: *"Maar men moet vaststellen dat het volledige verhaal van de verzoeker (tijdens zijn tweede verhoor) als weinig overtuigend geoordeeld werd. Er werd hem verweten in zijn eerste verhaal de redenen niet aangehaald te hebben dat hij in zijn tweede verhaal aanbrengt. De verzoeker heeft uitgelegd dat de volledige geschiedenis door zijn vrouw verzonnen werd en dat deze hem door haar opgelegd werd. Hij kon dan ook de problemen die hij werkelijk ontmoet had van 2001 tot 2004 niet aanhalen (zoals hij het gedaan heeft in zijn tweede verhaal) gezien zijn vrouw van haar zijde gezegd had dat ze zich in 2001 getrouwd hadden. Inderdaad, gezien zijn echtgenote in Tsjetsjenië zijn beschermster was sinds hun ontmoeting in 2004 en zijn problemen sinds 2004 opgeschort werden."*

Op dit gebied is er dan ook geen contradictie, aldus verzoeker.

De Raad wijst verzoeker erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf rust. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des*

procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Tevens mag van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Verzoeker is in casu overduidelijk in gebreke gebleven – hetgeen verzoeker als dusdanig ook zelf bevestigt – gelet op het feit dat hij twee totaal verschillende asielrelazen naar voren heeft gebracht bij de Commissaris-generaal. De motivering van verwerende partij dat verzoeker geen uitleg geeft waarom een verzonden asielrelaas diende naar voor gebracht te worden hoewel er blijkbaar volgens verzoekers tweede versie wel degelijk echte problemen waren, wordt door verzoeker niet weerlegd. Het initieel voorhouden van een totaal fictief asielrelaas verhindert enig geloof te hechten aan de plotse aanwezigheid van “echte” problemen in hoofde van verzoeker – waarop ook zijn echtgenote zich had kunnen beroepen – in een tweede totaal gewijzigde versie. Derhalve wordt de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde feiten en zijn ingeroepen vrees voor vervolging op manifeste wijze ondermijnd.

Daarenboven merkt de Raad op dat verzoeker op geen enkele manier desbetreffende motieven van de bestreden beslissing in concreto tracht te weerleggen. Verzoeker beperkt zich immers tot een herhaling van eerder afgelegde verklaringen tijdens zijn tweede gehoor bij de Commissaris-generaal.

Het louter herhalen en verwijzen naar één versie van de verklaringen is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Er anders over oordelen zou elk verhoor, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig maken.

2.5. Wat de valse en authentieke geboorteakten van zijn kinderen betreft, betoogt verzoeker dat hij heeft uitgelegd dat de valse akten opgesteld werden tegen een som geld, door de broer van zijn echtgenote. Evenwel maakt dit wederom een loutere herhaling uit van eerdere verklaringen, hetgeen zoals hierboven reeds gesteld werd, niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278).

Waar verzoeker nog stelt dat het feit dat hij zonder veel moeite aan valse geboorteaktes en reispassen kon komen bewijst dat zijn vrouw contact had met personen die in de Russische administratie werkzaam zijn, merkt de Raad op dat dit een loutere bewering uitmaakt welke geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoeker gebruik maakte van valse documenten en alzo de bevoegde asielinstanties bewust trachtte te misleiden.

2.6. Verzoeker betoogt concluderend dat het belangrijk is zijn valse verklaringen, tijdens zijn eerste verhoor op het Commissariaat-generaal afgelegd, in de context te plaatsen van voortdurende angst voor de Russische autoriteiten – verzoeker leerde door zijn Tsjetsjeense origine de overheden in het algemeen niet meer te betrouwen – en de door zijn echtgenote uitgevoerde manipulatie.

De Raad is echter van oordeel dat van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over verzoekers aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten, ongeacht welke vermeende invloeden van buitenaf er ook spelen.

2.7. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker de overige pertinente motieven van de bestreden beslissing, meer bepaald deze met betrekking tot het gebrek aan bewijs van de tweede versie van zijn asielrelaas, de vaststellingen omtrent de familieleden van zijn echtgenote, de in eerste instantie foutief opgegeven identiteit van zijn kinderen, de verklaring dat het hem niet kan schelen welke beslissing in zijn asielaanvraag wordt genomen en de door hem neergelegde documenten (uitgezonderd de geboorteakten), ongemoeid laat, zodat deze als niet betwist en vaststaand worden beschouwd.

2.8. Ten slotte vraagt verzoeker nog hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, “aanvraag gegrond op de voorheen ontwikkelde motieven”.

Verzoeker stelt dat hij heeft uitgelegd dat hij angst had aangehouden te worden door de leden van de familie van zijn echtgenote die lid zijn of van naasten van het FGSB, waarvan zij zelf lid zijn geweest, in geval van terugkomst in zijn land.

Zoals hierboven vastgesteld kan aan verzoekers relaas geen geloofwaardigheid gehecht worden. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van

dat relaas – zoals hij aangeeft in zijn verzoekschrift – teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas. De Raad wijst er evenwel op dat uit de “Subject Related Briefing” betreffende de “Russische Federatie/Tsjetsjenië - Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië ” van 28 augustus 2008 (administratief dossier, stuk 29), dat inhoudelijk verwijst naar tal van objectieve bronnen, blijkt dat Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, maar dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De situatie is er niet van die aard dat er voor gewone burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.9. Om alle voormelde redenen kan door de Raad in hoofde van verwerende partij geen appreciatiefout worden ontwaard.

Het middel kan niet worden aangenomen.

2.10. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend en negen door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT